

[Boligministeren.]

sig i så henseende, så meget mere som jeg må formode, at disse interesser også varetages ud fra samfundsmæssige hensyn.

Skal der være tale om forbud på det omtalte område, så vil jeg tro, at kommunerne selv vil kunne udstede sådanne til de respektive kommunale byggemyndigheder. Så vidt jeg kan se, vil boligministeriet nemlig kun kunne komme ind i billedet, når der er tale om boligbyggeri med statsgaranti, altså også kommunalt byggeri med statsgaranti, og en forudsætning for at kunne opnå denne garanti — det gælder også, når der er tale om folkepensionistboliger — er, at boligministeriet kan godkende projektet, ikke mindst hvad priserne angår, og for så vidt et indsendt projekt ikke opfylder de krav, der her er tale om, bliver der ingen byggesag med boligministeriets støtte. Der er flere kommuner, der har været ude for, at dette vilkår har medført, at et byggeri ikke er kommet i gang, trods det at projektet i øvrigt har været klart i teknisk henseende. Men der kan naturligvis ske det, som vi har set på andre områder, at der, efter at et projekt er kommet i gang, er fremkommet en ekstraregning som følge af, at tilbuddet ikke har kunnet holde. Hvis disse overskridelser kan dokumenteres som legale, og det vil sige, at der er tale om overenskomstmæssig lønregulering — det være sig som følge af den automatiske lønregulering eller egentlige overenskomstmæssige lønreguleringer — eller om dokumenterede prisstigninger på materialer, ja, så godkendes disse, men herudover godkendes ingen forhøjelser i de byggeomkostninger, der var regnet med, da sagen i sin tid blev godkendt til påbegyndelse. Når det vedrører statsbyggearbejder, er statsbyggekantoret under boligministeriet et konsultativt, et rådgivende organ, men selve byggesagen gennemføres under de respektive styrelser ansvar, og normalt er det her de almindelige regler, der gælder for afgivelse af tilbud, som er grundlag for licitation og senere for overdragelse af

entreprisekontrakter. Heri findes de normale forbehold af den art, jeg nævnte før — d. v. s. de legale og dokumenterede stigninger for løn og materialer — og det kan næppe give anledning til særlige problemer.

Det, der derimod kan give anledning til problemer, er de tilfælde, jeg nævnte på foranledning af det ærede medlem hr. Axel Kristensen og det ærede medlem hr. Thestrup for nogle dage siden, eksempler, hvor entreprenører havde taget et, lad mig kalde det supplerende forbehold ud over det, jeg nævnte før — et forbehold, hvor man udtrykkelig har nævnt ordet lønglidning, og heri har man anført, at tilbuddet er afgivet på basis af gennemsnitslønnen efter Dansk Arbejdsgiverforenings lønstatistik på den dato, tilbuddet er afgivet. Ud over det har man så forbeholdt sig at regulere tilbuddet på grundlag af den lønudvikling, der herefter er registreret under arbejdets gang. Det ville betyde, at lønglidning på andre arbejdspladser, der selv sagt også registreres i den almindelige lønstatistik, uden videre skulle kunne danne grundlag for en regulering af tilbud på et arbejde, ganske uanset om der på den pågældende arbejdsplads i det hele taget har været foretaget nogen ændring i lønforholdene.

Jeg har på foranledning af det ærede medlem hr. Thestrup og det ærede medlem hr. Ib Thyregod ved en forhandling i det høje ting den 28. februar oplyst, at jeg i boligministeriet gennem statsbyggekantoret havde fået kendskab til sådanne forbehold, hvorefter der blev givet klar og utvetydig besked om, at sådanne forbehold ikke ville kunne accepteres inden for områder, hvor det er kommet til statsbyggekantorets kendskab. Men det er givet, at spørgsmålet i de sidste dage har fået en særlig aktualitet. Det har som nævnt været rejst i det høje ting, det har været drøftet under forhandlingerne i det udvalg, der har behandlet lovforslaget om pris- og avancementstop, og den højtærede handelsminister har på denne foranledning drøftet spørgsmålet med mig.